

Moje cesta začíná i končí v nemocnici

Mgr. Nina Müllerová

Fakultní nemocnice Plzeň

„Hlavním smyslem tohoto života je pomáhat druhým. A pokud jim nemůžete pomoci, aspoň jim neubližujte.“ Dalajláma

Cílem sdělení je seznámit posluchače, a to zejména studenty nebo začínající všeobecné sestry, se životním příběhem, který začal v sedmdesátých letech minulého století. Vzpomínky se vztahují nejen na vzor v rodině (maminka autorky byla také zdravotní sestra), ale hlavně na skvělá studentská léta, první zkušenosti na pracovišti, které byly dobrým základem pro další vývoj kariéry.

V jedné části sdělení se zaměřuji na jednotlivé funkce, kterými jsem prošla a co jsem se v těchto pozicích naučila, například v pozici staniční sestry na jednotce intenzivní péče to byla schopnost rychlého rozhodování, orientace na vysoký výkon, naučila jsem se vést lidi i učit studenty, získala jsem první zkušenosti s vystupováním na veřejnosti.

V pozici hlavní sestry Fakultní nemocnice jsem získala obrovskou zkušenost, neztratila jsem nadšení, radost z mnoha povedených projektů, získala jsem si respekt, navázala celoživotní přátelství.

Jako vedoucí katedry celoživotního vzdělávání VŠ Mauritzové jsem poznala jiný přístup v soukromém podniku, musela jsem se více spoléhat jen na sebe, přemýšlet více ekonomicky.

V pozici vedoucí odboru nelékařských zdravotnických povolání MZ ČR jsem se zase musela naučit nahlížet na ošetřovatelství z jiného úhlu pohledu, když vznikaly nové zákony a vyhlášky a bylo potřeby vypořádat připomínky všech opONENTSKÝCH MÍST. Uvědomila jsem si, že legislativní proces není žádná hračka, je jednodušší posílat připomínky za praxi než připravovat zákony pro lidi v praxi. Při zastupování ministerstva na veřejných akcích to znamená mít dobrou přípravu a odpovědnost za vyřčená slova. Na druhou stranu má člověk možnost účastnit se i tak významné akce, jako je jednání Světové zdravotnické organizace v Ženevě. Zde jsem měla možnost účastnit se setkání hlavních sester a následně také organizovat meeting hlavních sester států EU v Praze. Na takových jednáních se diskutuje o vývoji ošetřovatelství v EU, o postavení sester v systému zdravotnictví a o vyšších kompetencích pro sestry.

Název sdělení, moje cesta začíná i končí v nemocnici“ poukazuje na to, že jsem se po letech strávených na ministerstvu vrátila zase do „rodné nemocnice“. Tentokrát to není do pozice všeobecné sestry, ale pozice manažera kvality a auditora. Je velice příjemné zažít dobrý pocit z návratu „domů“. Pocit, že mohu být užitečná i jinak než sestra v přímé péči a přitom stále pomáhat pacientům i profesi, mít respekt nejen u sester, ale i lékařů. Člověk sám mnoho nezmůže, ale když má skvělé partnerky, které mi pomáhaly měnit ošetřovatelství, je to dar. Na mojí profesní cestě to byly

partnerky nejen doma, ale také v zahraničí. Zkušenosti z několika zahraničních pobytů byly velice přínosné pro rozvoj ošetrovatelské dokumentace, zavedení systému sledování dekubitů nebo v oblasti řízení lidských zdrojů.

Při psaní přednášky jsem se zamyslela nad tím, co se nám povedlo, když jsem se vrátila zpět do FN Plzeň. Troufnu si napsat, že se nám povedlo velice dobře zavést systém řízení kvality v provozu klinických laboratoří, obnovit činnosti týmů kvality a získat certifikát ISO 9001 pro celou nemocnici a rozšířit o další certifikát kvality a bezpečí. Zapojili jsme se do sítě nemocnic podporující zdraví a nemocnic bez tabáku. Držíme princip neustálého rozvoje řízení kvality naplňovat každoročním vyhlášením nových cílů kvality. Získali jsme řadu ocenění – cenu hejtmana Kraje Vysočina - Bezpečná nemocnice, cenu hejtmana Plzeňského kraje za společenskou odpovědnost aj. Jsem moc ráda, že jsem u toho všeho mohla být a přispět k tomuto společnému úspěchu.

Na závěr bych si přála, aby všem zdravotnickým pracovníkům bez rozdílu profese vydržela soudržnost, odvaha disciplinovanost, kterou prokázaly v době nejtěžší. Naše generace nezažila válku, ale musí čelit jiným velkým hrozbám. Přeji všem, aby si zachovali laskavost, kterou zdravotnické povolání vyžaduje. I když je zdravotnické povolání náročné, je to smysluplná práce! Ať vám i nadále přináší radost! Všeobecným sestráům přeji dostatek hrdosti na své povolání. Společnost jim v těžké době jasně prokázala, jak si jejich povolání váží, a to četným poděkováním v těžké „covidové době“.

Ač toto povolání již dlouhou dobu nevykonávám, jsem hrdá na to, že jsem sestra.

Kontakt:

Mgr. Nina Müllerová

Fakultní nemocnice Plzeň

e-mail: mullerova@fnplzen.cz